

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/53/2017
Identifikačné číslo spisu: 7016201192
Dátum vydania rozhodnutia: 05.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7016201192.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci žalobcu: N., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ľuboš Novák s.r.o., Nám. Martina Benku 10, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 103799970/2016 zo dňa 26. augusta 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/109/2016-66 zo dňa 04. mája 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/109/2016-66 zo dňa 04. mája 2017 z a m i e t a.

Kasačnému sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.

1.1 B. rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 103799970/2016 zo dňa 26. augusta 2016, ktorým podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice (ďalej len „správca dane“) č. 103230220/2016 zo dňa 27. mája 2016. Týmto prvostupňovým rozhodnutím bol žalobcovi určený rozdiel v sume nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2011 v sume 19.000,- €.

1.2 Krajský súd v Košiciach v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k žalobným námietkam žalobcu, že žalovaný nesprávne právne posúdil vec žalobcu, že žalobca si splnil zákonom stanovené podmienky pre odpočítanie dane, že uniesol dôkazné bremeno, že riadne zdokladoval poskytnutie reklamných služieb a že mu nemôže byť na ťarchu skutočnosť, že u iných spoločností došlo k zmenám

v ich organizačnej štruktúre uviedol, že účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotno-právnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, Daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane, alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

1.3 Krajský súd v Košiciach v tejto súvislosti zdôraznil, že dôkaznú povinnosť v daňovom konaní má prioritne daňový subjekt. Správca dane dokazovanie vykonáva a tiež vedie dokazovanie. Jeho úlohou je zistiť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane. Daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Z uvedeného vyplýva, že je to práve správca dane, kto rozhodne, ktoré dôkazy vykoná, akým spôsobom a či vôbec dokazovanie doplní, aké závery vyvodí z jednotlivých dôkazov. V daňovom konaní sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov a zásada objektívnej pravdy.

1.4 Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov nedáva správcovi dane právo na svojvoľné a účelové nakladanie so zisteniami získanými v rámci daňovej kontroly alebo daňového konania, ale táto podlieha zákonom stanovenému postupu, keď je správca dane povinný hodnotiť každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom prihliadať na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo, pričom toto vyhodnotenie zistených skutkových okolností musí zodpovedať zásadám logického myslenia a správnej aplikácie relevantných zákonných ustanovení.

1.5 Zásada objektívnej pravdy, ovládajúca daňové konanie, nepredstavuje absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovedy, pokým sa bez pochyb nepreukáže a nepotvrdia tvrdenia daňového subjektu ohľadne ním, v daňovom priznaní uvádzaných a správcom dane preverovaných skutočností, pretože daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Preto je na správcovi dane vykonávajúcim dokazovanie a na jeho úvahe, aké dôkazy vykoná, akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť závery vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy vyplývajúce zo zistení, ktoré už má správca dane v priebehu konania k dispozícii.

1.6 V tejto súvislosti Krajský súd v Košiciach poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/4/2009 zo dňa 23.06.2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 78/2011-17 zo dňa 23.02.2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že: „Dôkazné bremeno je na daňovom subjekte - žalobcovi (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. v spojení s § 49 ods. 2, § 51 zákona č. 222/2004 Z. z.). Primárne je nevyhnutné uniesť, že dôkazné bremeno je na strane daňového subjektu - žalobcu, ktorý disponuje svojím právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty) a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako oprávnený“.

1.7 Aj z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 401/2009-17, ktoré sa opiera o ustálenú judikatúru (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/136/1999 zo dňa 30. mája 2000), vyplýva záver, že dokazovanie v daňovom konaní nie je založené výlučne na uplatňovaní zásady vyhľadavej, ale v závislosti od priebehu dokazovania i na jej vzájomnom prelínaní s uplatňovaním zásady prejednávacej, ktorá akcentuje dôkaznú povinnosť daňového subjektu týkajúcu sa jeho tvrdení.

1.8 Daňový subjekt má v daňovom konaní v zásade dve základné povinnosti: povinnosť tvrdiť a povinnosť svoje tvrdenia dokázať. Formálne sa obe tieto povinnosti realizujú tak, že daňový subjekt podá riadne vyplnené daňové priznanie (povinnosť tvrdiť), pričom spolu s ním predloží správcovi dane písomné doklady, ktoré je podľa právnych predpisov povinný viesť (dôkazná povinnosť). Ak však

správca dane pri preverovaní uvedených písomných podkladov, hoci aj v rámci daňovej kontroly, preukázateľne spochybni vierohodnosť, pravdivosť alebo úplnosť dôkazov predložených daňovým subjektom, potom možno konštatovať, že správca dane splnil svoju dôkaznú povinnosť, a v takom prípade je opäť len na daňovom subjekte, či predložením, alebo navrhnutím ďalších dôkazov vyvráti spochybnenie jeho pôvodných dôkazov správcom dane. Naznačeným spôsobom dochádza v procese dokazovania v daňovom konaní k presúvaniu dôkazného bremena medzi správcom dane a daňovým subjektom, čo predstavuje praktické vyjadrenie už uvedenej kombinácie uplatňovania zásady vyhľadávacej a zásady prejednávacej. Z uvedených dôvodov Krajský súd v Košiciach označil námietky žalobcu týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia veci žalovaným za nedôvodné.

1.9 Z obsahu administratívneho spisu prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu mal Krajský súd v Košiciach za preukázané, že žalobca predložil viacero dokladov (faktúry, zmluvy, výpisy z účtu, účtovníctvo, reklamný materiál), ktoré však nepreukazovali reálne dodanie predmetu fakturácie spoločnosťou DIAMOND SHARK s.r.o. Krajský súd v Košiciach konštatoval, že z predložených dôkazov nevyplýva, a teda žalobca nepreukázal, že faktúry boli vystavené tým dodávateľom, ktorý fakturované služby aj skutočne dodal. Žalobca síce preukázal, že reklamné služby v súvislosti s podujatiami „Zdeněk Izer - Ze dvou se to lépe táhne“, „Matúš Čák Trenčiansky“ a „Krysař“ boli zrealizované a že obchodné meno N. bolo spropagované na uvedených podujatiach, čo správca dane preveril a následne nespochybnil, ale podstatné je, že okrem uvedených dôkazov, žalobca nepredložil žiadne iné dôkazy preukazujúce dodanie týchto reklamných služieb spoločnosťou DIAMOND SHARK s.r.o., ktorá vystavila preverované faktúry.

1.10 Krajský súd v Košiciach poukázal na skutočnosť, že bývalý konateľ spoločnosti DIAMOND SHARK s.r.o. - T., ktorý bol jediným konateľom danej spoločnosti v čase deklarovaných zdaniteľných obchodov, potvrdil vystavenie a podpísanie faktúr a zmlúv, ale zároveň správcovi dane uviedol, že spoločnosť nemala žiadnych zamestnancov a služby boli vykonané v subdodávke - názov dodávateľských spoločností si nepamätal. Y. konateľ spoločnosti DIAMOND SHARK s.r.o. v čase od 16.04.2012 do 30.04.2012, nedisponuje žiadnymi dokladmi spoločnosti ani informáciami o jej činnosti.

1.11 Vzhľadom na zistené skutočnosti správca dane podľa názoru Krajského súdu v Košiciach dôvodne konštatoval, že nedošlo k vzniku daňovej povinnosti z dôvodu uskutočnenia zdaniteľného odchodu osobou uvedenou na preverovaných faktúrach. Reklamné služby neboli žalobcovi dodané tak, ako to deklarovali faktúry, z ktorých uplatnil odpočítanie dane. Z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že pri posudzovaní nároku na odpočítanie dane musí mať skutočný stav prednosť pred stavom formálne právnym. Táto zásada nielen umožňuje, ale aj prikazuje správcovi dane neprihliadať k simulovaným právnym úkonom, keď tieto sa reálne neuskutočnili, nenaplnili a zastierajú úkony, ktoré sa uskutočnili. Nevyhnutným pre nárok na odpočítanie dane je preukázanie, že formálna deklarácia predložených dokladov má aj povahu faktu, teda že tovar alebo služby, ktoré sú deklarované na faktúre, boli skutočne dodané platiteľom uvedeným na faktúre. Nárok na odpočítanie dane nevzniká len jeho uplatnením, ale až po splnení podmienok, ktorých splnenie je platiteľ povinný preukazovať a za správnosť ktorých zodpovedá. V prípade, ak ide napr. o práce, pre daňové účely je dôležité nielen to, či boli naozaj vykonané, ale je podstatné, či boli vykonané v súlade s predloženou faktúrou - daňovým dokladom (napr. rozsudok NS SR č. k. 1 SŽ-o-KS 262/2004).

1.12 Krajský súd v Košiciach označil tvrdenie žalobcu, že žalovaný sa výlučne stotožnil so závermi správcu dane, ktoré vychádzali výlučne z nepreukázaných domnienok vyplývajúcich jedine zo skutočnosti, že v reťazci subdodávateľov došlo k zmenám v ich vnútornej štruktúre, za nepravdivé, nakoľko zistené skutočnosti o jednotlivých spoločnostiach boli dôkazmi, ktoré prispeli k dotvoreniu celkového obrazu o spôsobe obchodovania s reklamným priestorom a reklamnými službami, ale rozhodujúce bolo zistenie, že ani žalobca, ani jeho dodávateľ nepreukázali reálne dodanie reklamných služieb spoločnosťou DIAMOND SHARK s.r.o., ktorá vystavila faktúry, z ktorých žalobca odpočítal daň v rozpore s ustanoveniami § 49 ods. 1 a ods. 2 a § 51 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon o DPH“).

1.13 Vo vzťahu k námietkam žalobcu týkajúcim sa rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozsudkov Súdneho dvora Európskej únie, ktoré umožňujú platiteľom, ktorí sa bez vlastnej viny stanú súčasťou podvodného daňového reťazca, aby neboli nútení niesť následky protiprávneho konania iných subjektov v prípadoch, keď svoje daňové povinnosti sami riadne splnili, Krajský súd v Košiciach uviedol, že pokiaľ sa žalobca odvolával na niektoré rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Súdneho dvora Európskej únie, tak nepreukázal, že skutkový stav jeho veci má prvky niektorého z rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky alebo rozsudkov Súdneho dvora Európskej únie. Na uvedené právne závery vyplývajúce z predmetných rozsudkov, pokiaľ sú tvrdenia žalobcu iba všeobecné, správny súd v správnom súdnictve nemôže prihliadať.

1.14 Krajský súd v Košiciach v závere napadnutého rozsudku konštatoval, že procesný postup správcu dane a žalovaného bol v súlade so základnými zásadami správy daní upravenými v Daňovom poriadku, nakoľko tak správca dane, ako aj žalovaný postupovali v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránili záujmy štátu a dbali pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a dôkazy hodnotili podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo, ako aj všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliadli na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

2.

2.1 Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd rozhodnutie žalovaného č. 103799970/2016 zo dňa 26. augusta 2016 a rozhodnutie správcu dane č. 103230220/2016 zo dňa 27. mája 2016 zrušil, a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Žalobca zároveň žiadal, aby kasačný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

2.2 Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti uviedol, že má za to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nezákonné, a preto napadnutý rozsudok nie je a ani nemôže byť vecne správny.

2.3 Žalobca zdôraznil, že v daňovom konaní bolo dostatočným spôsobom preukázané, že zdaniteľný obchod bol reálne uskutočnený, reklamné služby boli zrealizované a obchodné meno žalobcu bolo spropagované. Danú skutočnosť potvrdil aj samotný Krajský súd v Košiciach, keď na str. 28 ods. 13 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že žalobca preukázal, že reklamné služby v súvislosti s podujatiami „Zdeněk Izer - Ze dvou se to lépe táhne“, „Matúš Čák Trenčiansky“ a „Kryšar“ boli zrealizované a že obchodné meno J. bolo spropagované na uvedených podujatiach. Žalobca zároveň deklaroval, že už v priebehu samotného uskutočňovania reklamných služieb vynaložil maximálne možné úsilie a ich poskytnutie náležite zdokumentoval a uschoval si príslušné reklamné materiály a všetky tieto predložil v rámci daňovej kontroly vykonávanej správcom dane.

2.4 Skutočnosť, že správca dane zistil, že reklamné služby nevykonala sama spoločnosť, s ktorou bola podpísaná zmluva, ale jej obchodní partneri v subdodávateľskom vzťahu znamenajú, že zmluvný partner žalobcu reklamné služby sám nakúpil a potom predal ďalej tak, ako je to obvyklé v iných obchodných prípadoch. Subdodávateľský vzťah nebol zmluvou vylúčený. V konaní bolo dostatočne preukázané, že reklamné služby boli dodané spoločnosťou DIAMOND SHARK s.r.o., ktoré sama nakúpila a boli reálne dodané tou istou spoločnosťou, ktorá aj vystavila faktúry.

2.5 Žalobca zastáva názor, že všetky zákonné podmienky na uplatnenie práva na odpočítanie dane boli v zmysle príslušných právnych predpisov splnené, podčiarkujúc, že v konaní nebola predložená iba faktúra ako formálny doklad na uplatnenie práva na odpočet dane, ale aj iné doklady, ktorými bolo deklarované, že došlo k zdaniteľnému plneniu medzi žalobcom a spoločnosťou DIAMOND SHARK s.r.o., a teda že žalobcovi vznikol nárok na odpočet dane a spoločnosti DIAMOND SHARK s.r.o. vznikla daňová povinnosť. Na základe predložených dôkazov bolo podľa žalobcu nespochybniteľne preukázané, že k reálnemu dodaniu reklamných služieb došlo. Zo strany žalobcu bolo vykonanie zdaniteľných obchodov nepochybne riadne a nespochybniteľne preukázané, a to nie len po formálnej

stránke, prostredníctvom predloženia príslušných zmlúv, faktúr a účtovníctvom, ale aj po materiálnej stránke, a to predložením konkrétnych TV spotov, fotodokumentáciou billboardov, videom z časti predstavenia, či dokonca uchovanými tlačovinami. To, že u dodávateľa reklamných služieb a u jeho jednotlivých subdodávateľov došlo k zmenám adries, obchodných názvov, konateľov, že niektoré spoločnosti boli vymazané z obchodného registra, a teda, že správca dane nemohol získať doklady spoločností a preveriť dodávky reklamných služieb, nemôže byť na ťarchu žalobcu.

2.6 Žalobca vynaložil maximálne možné úsilie a vyčerpávajúcim spôsobom preukázal správcovi dane, ako aj žalovanému poskytnutie reklamných služieb v zmysle zákonom stanovených podmienok. Žalobca na podporu svojich tvrdení predložil všetky objektívne možné doklady, ako faktúry, zmluvy, účtovníctvo, ako aj fotodokumentáciu a reklamný materiál, ktorými náležite preukázal poskytnutie, a teda dodanie reklamných služieb. Predloženie ďalších dôkazov zo strany žalobcu o tom, že reklamné služby boli poskytnuté práve spoločnosťou, ktorá faktúry vystavila, označil žalobca za objektívne nemožné. Zároveň uviedol, že skutočnosť, že reklamné služby boli poskytnuté spoločnosťou, ktorá vystavila faktúry za vykonané reklamné služby, by bolo možné dokázať jedine preverením dokladov spoločnosti DIAMOND SHARK s.r.o. a jej subdodávateľov, za čo však žalobca nevie a nemôže byť zodpovedný.

2.7 Žalobca v kontexte vyššie uvedeného zdôraznil, že skutočnosť, že správca dane nemohol získať doklady spoločností a preveriť dodávky reklamných služieb u kontrolovaných dodávateľských spoločností nemôže byť na ťarchu žalobcovi, s výsledkom neuznania uplatneného práva na odpočítanie dane. Žalobcovi rovnako nemôže byť na ťarchu ani skutočnosť, že v reťazci poskytovateľa reklamných služieb došlo k zmenám v ich vnútornej štruktúre a aktuálne nie je možné zabezpečiť doklady týkajúce sa poskytnutia reklamných služieb v reťazci poskytovateľov.

2.8 Na podporu svojej argumentácie žalobca v kasačnej sťažnosti opätovne poukázal na vybrané rozsudky Súdneho dvora Európskej únie (rozsudok v spojených veciach C-354/03 (Optigen), C-355/03 (FulcrumElektronics) a C-484/03 (Bond House), rozsudok v spojených veciach C-80/11 a C-142/11 a rozsudok vo veci C-277/14).

2.9 Vo vzťahu k otázke unesenia dôkazného bremena zo strany žalobcu tento uviedol, že správcovi dane, ako aj žalovanému vyčerpávajúcim spôsobom preukázal poskytnutie reklamných služieb spôsobom predpokladaným zákonom. Žalobca mal za to, že od neho nie je možné spravodlivo požadovať, aby dokazoval skutočnosti nad rámec dôkazného bremena predpokladaného § 29 ods. 8 Daňového poriadku. Žalobca zároveň namietal, že preukázať poskytnutie reklamných služieb tak, ako v napadnutom rozhodnutí požadoval žalovaný, nie je objektívne možné. Všetky dôkazy predložené žalobcom podľa jeho slov jasne indikujú, že obchodným partnerom žalobcu pri poskytovaní reklamných služieb bola spoločnosť DIAMOND SHARK s.r.o. a že tieto boli reálne poskytnuté buď priamo touto spoločnosťou alebo prostredníctvom jej subdodávateľov, čo bolo vopred zmluvne upravené a dovoľené. Žiaden z dôkazov predložených žalobcom ani tvrdení uvádzaných žalovaným nepreukazujú, že by predmetné reklamné služby boli zabezpečené mimo predmetného zmluvného vzťahu. Žalobca pritom poukázal na skutočnosť, že obsah príslušných reklamných zmlúv a s nimi súvisiacich faktúr plne korešponduje s obsahom dôkazov, ktorými bolo preukázané splnenie podmienok na odpočet DPH po materiálnej stránke. Žalobca predložil v rámci daňovej kontroly všetky dôkazy, ktoré v rámci svojho podnikania mal zabezpečiť a reálne aj zabezpečiť mohol.

2.10 V tejto súvislosti žalobca opätovne poukázal, obdobne ako v správnej žalobe o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, na vybrané rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžf/1/2010 zo dňa 19. augusta 2010, sp. zn. 3Sžf/1/2011 zo dňa 15. marca 2011, sp. zn. 8Sžf/9/2013 zo dňa 20. 02. 2014, pričom zároveň vo vzťahu k argumentu Krajského súdu v Košiciach, ktorý v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že na uvedené právne závery vyplývajúce z predmetných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pokiaľ sú tvrdenia žalobcu iba všeobecné, správny súd v správnom súdnom procese nemôže prihliadať, žalobca zaujal stanovisko, že krajský súd takýmto vágnym konštatovaním bez prihliadnutia na relevantnú judikatúru popiera princípy právneho štátu.

2.11 Žalobca namietal, že vzhľadom na skutočnosť, že závery predmetných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa stotožňujú so skutkovým stavom v prípade žalobcu, nemožno ich v danom prípade prehliadať tak, ako to vo svojom rozhodnutí urobil Krajský súd v Košiciach. Takéto konanie krajského súdu, kedy sa ani len nezaoberal závermi Najvyššieho súdu SR v obdobných právnych veciach, môže podľa názoru žalobcu samo o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia.

2.12 V závere kasačnej sťažnosti žalobca s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti konštatoval, že v priebehu daňového konania uniesol dôkazné bremeno v rozsahu predpokladom § 29 ods. 8 Daňového poriadku a ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR a riadne preukázal poskytnutie predmetných reklamných služieb práve spoločnosťou DIAMOND SHARK s.r.o.

3.

3.1 Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním doručeným Krajskému súdu v Košiciach dňa 21.08.2017, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podanú proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/109/2016 zo dňa 04. mája 2017 ako nedôvodnú zamietol.

3.2 Žalovaný v úvode svojho vyjadrenia konštatoval, že námietky žalobcu obsiahnuté v kasačnej sťažnosti sú obsahovo zhodné s jeho žalobnými dôvodmi, pričom k uvedeným námietkam sa žalovaný vyjadril v stanovisku k žalobe č. 100119493/2017 zo dňa 19.01.2017, na obsahu ktorého naďalej trvá.

3.3 Žalovaný odkázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudky sp. zn. 1Sžf/83/2015, sp. zn. 8Sžf/36/2010, sp. zn. 2Sžf/52/2010), z ktorej vyplýva, že pri posudzovaní nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty musí mať skutočný stav prednosť pred stavom formálne právny. Táto zásada nielen umožňuje, ale aj prikazuje správcovi dane neprihliadať k simulovaným právnym úkonom, keď tieto sa reálne neuskutočnili. Nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty nevzniká iba jeho uplatnením, ale až po splnení podmienok, ktorých splnenie je platiteľ povinný preukazovať a za správnosť ktorých zodpovedá. Z dôvodu ľahkej zneužiteľnosti, platiteľ dane, ktorý nárok na odpočítanie dane uplatňuje, musí preukázať existenciu podmienok, ktoré boli pre nárok na odpočítanie stanovené, a najmä musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené, a to práve osobou uvedenou na faktúre. Z dikcie § 49 zákona o DPH vyplýva základná podmienka, za akej si môže daňový subjekt odpočítať daň z pridanej hodnoty, a to, aby išlo o tovar a službu, ktorú mu naozaj dodal konkrétny platiteľ dane z pridanej hodnoty, pričom daňový subjekt musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené osobou uvedenou na faktúre.

3.4 Žalovaný mal za to, že keď si žalobca uplatnil nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty z prijatých faktúr od spoločnosti DIAMOND SHARK s.r.o. za služby na základe zmluvy o zabezpečení reklamných služieb a na základe zmluvy o zabezpečení reklamného priestoru, bolo jeho povinnosťou preukázať realnosť zdaniteľných obchodov a splnenie podmienok pre odpočítanie dane vyplývajúcich z ustanovení § 49 a § 51 zákona o DPH. Žalobca dodanie služieb od spoločnosti DIAMOND SHARK s.r.o., ktorá je na faktúrach uvedená ako dodávateľ, podľa názoru žalovaného nepreukázal. Z dokazovania vykonaného správcom dane vyplynulo, že spoločnosť DIAMOND SHARK s.r.o. fakturované služby nedodala a nevznikla jej ani daňová povinnosť v zmysle ustanovenie § 19 ods. 2 zákona o DPH.

3.5 Žalovaný zastáva stanovisko, že správca dane na základe vykonaného dokazovania a následným zhodnotením dôkazov (dôkazy predložené žalobcom, dôkazy spoločnosti DIAMOND SHARK s.r.o., zistenia o jednotlivých spoločnostiach, ktoré sa mali zúčastniť deklarovaných zdaniteľných obchodov, vyjadrenia svedkov), dospel k opodstatnenému záveru, že žalobca neoprávnene odpočítal daň z preverovaných faktúr od spoločnosti DIAMOND SHARK s.r.o., pričom uvedený záver dostatočne

odôvodnil.

3.6 Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný konštatoval, že v danom prípade neboli splnené a preukázané podmienky pre odpočítanie dane stanovené zákonom o DPH, pričom žalovaný nezistil pochybenie správcu dane v jeho postupe, ani iné porušenie platných zákonov.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd príslušný podľa § 11 písm. g/ SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <., podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP.

4.2 V konaní o kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/109/2016-66 zo dňa 04. mája 2017, ktorým zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 103799970/2016 zo dňa 26. augusta 2016, a to z hľadiska posúdenia, či vec bola správne právne posúdená z dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti.

4.3 Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

4.4 Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

4.5 Kasačný súd po preskúmaní rozsudku Krajského súdu v Košiciach a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení rozsudku krajského súdu. Závery krajského súdu spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

4.6 Podľa § 2 písm. a) Daňového poriadku, na účely tohto zákona sa rozumie správou daní postup súvisiaci so správnym zistením dane a zabezpečením úhrady dane a ďalšie činnosti podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov.

4.7 Podľa § 3 ods. 1 Daňového poriadku, pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

4.8 Podľa § 3 ods. 2 Daňového poriadku, správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane.

4.9 Podľa § 3 ods. 3 Daňového poriadku, správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

4.10 Podľa § 24 ods. 1 Daňového poriadku, daňový subjekt preukazuje

- a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov,
- b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,
- c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

4.11 Podľa § 24 ods. 2 Daňového poriadku, správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

4.12 Podľa § 24 ods. 4 Daňového poriadku, ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

4.13 Podľa § 44 ods. 1 Daňového poriadku, daňovou kontrolou správca dane zisťuje alebo preveruje skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo dodržiavanie ustanovení osobitných predpisov.

4.14 Podľa § 68 ods. 5 Daňového poriadku, správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní vyrubí daň alebo rozdiel dane oproti vyrubenej dani.

4.15 Podľa § 74 ods. 2 Daňového poriadku, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v rozsahu požadovanom v odvolaní. Ak vyjdú pri preskúmaní najavo skutkové či právne okolnosti účastníkom konania neuplatnené, ktoré majú podstatný vplyv na výrok rozhodnutia, odvolací orgán na ne pri rozhodovaní prihliadne; odvolací orgán nie je viazaný len návrhmi účastníka konania a môže zmeniť odvolaním napadnuté rozhodnutie aj v jeho neprospech. V rámci odvolacieho konania môže odvolací orgán výsledky daňového konania dopĺňovať, odstraňovať chyby konania alebo toto doplnenie alebo odstránenie chýb uložiť správcovi dane s určením primeranej lehoty.

4.16 Podľa § 74 ods. 4 vety prvej Daňového poriadku, odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v odôvodnených prípadoch zmení alebo zruší, inak napadnuté rozhodnutie potvrdí.

4.17 Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH, predmetom dane je dodanie tovaru za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby.

4.18 Podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zákona o DPH, predmetom dane je poskytnutie služby za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby.

4.19 Podľa § 9 ods. 1 zákona o DPH, dodaním služby je každé plnenie, ktoré nie je dodaním tovaru podľa § 8, vrátane

- a) prevodu práva k nehmotnému majetku vrátane poskytnutia práva k priemyselnému vlastníctvu alebo inému duševnému vlastníctvu,
- b) poskytnutia práva užívať hmotný majetok,
- c) prijatia záväzku zdržať sa konania alebo strpieť konanie alebo stav,
- d) služby dodanej na základe poverenia alebo rozhodnutia vydaného štátnym orgánom alebo na základe zákona.

4.20 Podľa § 19 ods. 1 prvej a druhej vety ods. 2 zákona o DPH, daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.

4.21 Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v

deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

4.22 Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH, platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

4.23 Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH, právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

4.24 Podľa § 491 ods. 1 a 2 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

5.

5.1 Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že správca dane vykonal u žalobcu daňovú kontrolu na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2011, ktorá začala dňa 14.05.2012 (Oznámenie o výkone daňovej kontroly č. 9800403/1/825782/2012 zo dňa 10.04.2012).

5.2 Správca dane vykonanou daňovou kontrolou zistil, že daňový subjekt si v zdaňovacom období IV. štvrťrok 2011 uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty okrem iného aj z dvoch faktúr vystavených spoločnosťou DIAMOND SHARK s.r.o., Vodárenská 6/646, Košice, IČ DPH SK2022774699 (ďalej len „DIAMOND SHARK s.r.o.“). Išlo o faktúru č. 2011102601 (int. č. 2011/036) zo dňa 26.10.2011, za dodanie služby na základe zmluvy o zabezpečení reklamných služieb č. 2011/10/17/N., s dátumom dodania 26.10.2011, základ dane 50.000,- €, DPH 20% 10.000,- €, spolu 60.000,- € (faktúra bola vydaná k zálohovej faktúre č. 2011101901 zo dňa 19.10.2011) a faktúru č. 2011112901 (int. č. 2011/043) zo dňa 29.11.2011, za dodanie služby na základe zmluvy o zabezpečení reklamného priestoru zo dňa 03.11.2011, s dátumom dodania 29.11.2011, základ dane 45 000,- €, DPH 20 % 9.000,- €, spolu 54.000,- €.

5.3 Za účelom preverenia zdaniteľných obchodov deklarovanych vyššie špecifikovanými faktúrami vykonal správca dane výsluch bývalého konateľa spoločnosti DIAMOND SHARK s.r.o., T. (Zápisnica o ústnom pojednávaní č. 9800403/5/2233818/2012 zo dňa 16.08.2012), ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že preverované faktúry a zmluvy podpísal; faktúry boli riadne zaúčtované a daň odvedená; služby, ktoré boli predmetom zmlúv, boli vykonané v subdodávke, keďže spoločnosť DIAMOND SHARK s.r.o. nemala zamestnancov, ale názov dodávateľskej spoločnosti si nepamätal a všetky doklady odovzdal novému konateľovi spoločnosti.

5.4 Spoločnosť DIAMOND SHARK s.r.o. v priebehu roku 2012 zmenila obchodné meno a sídlo (na SHARK UA s.r.o., Hlavná 58, Košice) a došlo aj k zmene konateľa - novým konateľom v dobe od 16.04.2012 do 30.04.2012 bol Y. Správca dane prostredníctvom medzinárodnej výmeny informácií (žiadosť č. 9801403/5/932460/2013 zo dňa 12.03.2013) požiadal českú daňovú správu o vypočutie svedka Y. - konateľa spoločnosti DIAMOND SHARK s.r.o. Z odpovede českej daňovej správy, ktorá bola správcovi dane doručená dňa 27.08.2013 vyplynulo, že svedok Y. na otázku, či bol konateľom tejto spoločnosti a prečo iba 15 dní uviedol, že bol konateľom tejto spoločnosti, pretože chcel v nej vykonávať aktivity, ktoré sa neuskutočnili, preto spoločnosť predal ďalej. Nepamätal si, či on osobne požiadal obchodný register o zrušenie funkcie konateľa, alebo tým poveril nejakú inú osobu. Ďalej

uviedol, že s bývalým konateľom T. sa asi stretol osobne a že od neho prevzal doklady spoločnosti DIAMOND SHARK s.r.o. Doklady a účtovníctvo už nemá k dispozícii, prevzal ich nový majiteľ - jeho meno si nepamätá.

5.5 K faktúre č. 2011102601 od spoločnosti DIAMOND SHARK s.r.o. správca dane zistil, že na základe Zmluvy o zabezpečení reklamných služieb č. XXXX/XX/XX/N.. zo dňa 17.10.2011, sa vykonávateľ DIAMOND SHARK s.r.o. zaviazal „komplexne zabezpečiť reklamnú službu pre objednávateľa N. v súvislosti s podujatím, ktoré sa pod názvom „Zdeněk Izer - Ze dvou se to lépe táhne“ uskutoční 27.11.2011 v priestoroch Divadla Cassia v Košiciach“. Reklamná služba pozostávala z množstva reklamného materiálu (reklama na letákoch, billboardoch a pod.), reklamné spoty v konkrétnych televíziách, na LED obrazovkách, rozhlasové spoty v konkrétnych rádiách, v konkrétnych OC, rozoslanie mass mailov na internetových portáloch a pod. za účelom propagácie loga a obchodného mena N.

5.6 Okrem dokladov (faktúra, zmluva, výpis z účtu) a účtovníctva, žalobca ako dôkaz o uskutočnení vyššie uvedenej služby predložil reklamný materiál preukazujúci propagáciu loga a obchodného mena N. na predstavení „Zdeněk Izer - Ze dvou se to lépe táhne“ uskutočneného dňa 27.11.2011 v priestoroch Divadla Cassia v Košiciach. Z reklamného materiálu správca dane zistil, že obchodné meno N. sa nachádza medzi hlavnými partnermi predstavenia a že realizátorom podujatia bola spoločnosť 2 PACK Media s.r.o. Správca dane z obchodného registra zistil, že spoločnosť dňa 10.10.2012 zmenila obchodné meno na GALY s.r.o. a zároveň došlo aj k zmene spoločníka a konateľa, ktorým sa stal I.. Spoločnosť na adrese uvedenej v obchodnom registri neprevzala zásielku obsahujúcu výzvu správcu dane na predloženie dokladov.

5.7 Správca dane za účelom objasnenia zdaniteľného obchodu vypočul bývalého konateľa spoločnosti 2 PACK Media s.r.o., N. (Zápisnica o ústnom pojednávaní číslo 9800403/5/467139/2013 zo dňa 05.02.2013), ktorý uviedol, že spoločnosť 2 PACK Media s.r.o. vykonávala reklamno-marketingovú činnosť, vlastné akcie nevykonávala. K spolupráci so spoločnosťami CASSIUS, s.r.o. a CASSIA DANCE s.r.o. v roku 2011 uviedol, že od jednej z nich si prenajal priestory v Divadle CASSIA, jednal osobne s p. O.. Jednalo sa o divadelné predstavenie Z. N. „Ze dvou se to lépe táhne“. K spolupráci so spoločnosťou DIAMOND SHARK s.r.o., ktorej konateľom bol T. uviedol, že s odstupom času si na tento subjekt nepamätá. K otázke získania reklamného partnera N. uviedol, že spoločnosť 2 PACK Media s.r.o. určite neuzatvorila zmluvu priamo s N. ako jedným z hlavných reklamných partnerov - v takomto prípade sa zvykne odpredať reklamný priestor inému subjektu, ktorý má o to záujem, s odstupom času si nepamätá, komu bol v tejto veci reklamný priestor odpredaný. K vykonaniu reklamných služieb (propagácia loga na billboardoch, plagátoch, propagácia obchodného mena na konkrétnych internetových portáloch, televízne spoty na LED obrazovkách, v televízii Patriot, v televízii TV ZEMPLÍN a iné) svedok uviedol, že boli vykonané tak, ako je to uvedené v dokumentácii k predmetnej akcii; jednotlivé reklamné produkty boli vykonané subdodávateľsky; s odstupom času si nepamätal konkrétnych subdodávateľov k tejto akcii. Uviedol, že všetky doklady spoločnosti odovzdal novému konateľovi.

5.8 Rozhodnutím č. 9801403/5/974538/2013 zo dňa 13.03.2013 správca dane prerušil daňovú kontrolu z dôvodu žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií, a to do dňa doručenia výsledkov z medzinárodnej výmeny informácií.

5.9 Správca dane prostredníctvom žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií (č. 9800403/5/932975/2013 zo dňa 12.03.2013) požiadal maďarskú daňovú správu o vypočutie konateľa spoločnosti GALY s.r.o. - I.. Z odpovede maďarskej daňovej správy (ktorá bola správcovi dane doručená dňa 25.05.2015) vyplynulo, že I. si je vedomý, že je spolupracovníkom a konateľom spoločnosti GALY s.r.o., ale len na papieri. V skutočnosti nemá nič spoločné so spoločnosťou, nechal len napísať spoločnosť na svoje meno za 500,- €. Nemá žiadnu vedomosť o činnosti spoločnosti. Nevie, či stretol bývalého spoločníka a konateľa W.. Ku kontaktu so slovenskou spoločnosťou došlo v roku 2013 pri predaji zeleniny v Košiciach, keď ho oslovil maďarsky hovoriaci muž a ponúkol mu 500,- €, ak

dá svoje meno slovenskej spoločnosti. O 2-3 dni neskôr sa stretol s dvomi mužmi v Košiciach, išiel s nimi k notárovi podpísať oficiálne dokumenty, za čo dostal 500,- €. Za spoločnosť neprijal žiadne dokumenty, ani nepodpísal žiadne potvrdenie o odovzdaní alebo prevzatí. Neostal v kontakte so spoločnosťou a nikdy nevlastnil žiadne dokumenty. Menovaný uviedol, že túto príležitosť prijal kvôli zlým finančným pomerom.

5.10 Oznámením č. 20272019/2015 zo dňa 25.05.2015 správca dane oznámil žalobcovi, že dňa 25.05.2015 pominuli dôvody, pre ktoré bola daňová kontrola prerušená.

5.11 Vo vzťahu k faktúre č. 2011112901 správca dane zistil, že predmetná faktúra bola vyhotovená za dodanie služby na základe Zmluvy o zabezpečení reklamného priestoru zo dňa 03.11.2011. Predmetom zmluvy bol záväzok poskytovateľa DIAMOND SHARK s.r.o. zabezpečiť nadobúdateľovi N. využitie reklamného priestoru ako reklamného partnera podujatia „premiéra muzikálu Matúš Čák Trenčiansky“ konaného dňa 18.11.2011 v Divadle Cassia v Košiciach a muzikálu „Krysař“ konaného v termíne 21., 22. a 23.11.2011 v divadle Nová scéna v Bratislave a v dňoch 25. a 26.11.2011 v Divadle Cassia v Košiciach. Reklamný priestor v pozícii reklamný partner mal byť poskytnutý nasledovne: umiestnenie názvu, loga a predmetu činnosti spoločnosti na billboardoch (15 ks), plagátoch vyrobených za účelom propagácie podujatia, na stránke www.divadlocassia.sk, umiestnenie názvu spoločnosti v čítaných oznamoch pred predstavením.

5.12 Správca dane z predložených reklamných materiálov zistil, že organizátorom muzikálov „Matúš Čák Trenčiansky“ a „Krysař“ bola spoločnosť CASSIA DANCE s.r.o. Správca dane vypočul konateľa predmetnej spoločnosti, P. (Zápisnica o ústnom pojednávaní č. 9800403/5/3766721/2012 zo dňa 18.12.2012), ktorý uviedol, že spoločnosť CASSIA DANCE s.r.o. sa zaoberá prevádzkovaním muzikálového divadla Cassia spôsobom objednávania divadelných predstavení, ich organizáciou a prenájmom priestorov pre ďalšie subjekty. Potvrdil, že spoločnosť bola organizátorom vyššie uvedených muzikálov a že N. mala poskytnutý reklamný priestor v reklamných kampaniach k uvedeným podujatiam prostredníctvom spoločnosti CASSIUS, s.r.o., ktorej je tiež konateľom.

5.13 Dňa 08.01.2013 správca dane spísal s P. Zápisnicu o ústnom pojednávaní č. 9800403/5/71594/2013 zo dňa 08.01.2013, z ktorej je zrejmé, že P. predložil reklamný materiál k muzikálom, ktorých organizátorom bola spoločnosť CASSIA DANCE s.r.o. Uviedol, že rovnaký reklamný materiál bol odovzdaný aj spoločnosti ETHEL INVEST s.r.o. Z predložených dokladov správca dane zistil, že medzi spoločnosťami CASSIUS s.r.o. (ako poskytovateľom) a ETHEL INVEST s.r.o., Hlavná 58, Košice (ako nadobúdateľom) bola dňa 10.10.2011 uzatvorená Zmluva o nevýhradnom prevode reklamného priestoru a súvisiacich práv v súvislosti s vyššie uvedenými podujatiami. Predmetom zmluvy bol záväzok poskytovateľa odplatne previesť na nadobúdateľa reklamný priestor a súvisiace práva v súvislosti s podujatím za podmienok a v rozsahu uvedenom v zmluve a záväzok nadobúdateľa zaplatiť poskytovateľovi dohodnutú odplatu. V článku III. zmluvy bola dohodnutá peňažná odplata vo výške 200,- € bez DPH. Dňa 10.10.2011 bola uzatvorená Príloha č. 1 k Zmluve o nevýhradnom prevode reklamného priestoru a súvisiacich práv zo dňa 10.10.2011, v ktorej bolo presne uvedené ako bude odprezentovaná pozícia reklamného partnera týchto muzikálov - počet vydaných plagátov, letákov, pozvánky na premiéru, čítaný oznam moderátorom pred predstavením, stránka www.divadlocassia.sk odo dňa poskytnutia loga partnerov do uskutočnenia podujatia, billboardy, reklamné spoty v TV Markíza a v TV Patriot. P. predložil správcovi dane aj faktúru č. 23/11/2011 zo dňa 26.11.2011 vystavenú na základe vyššie uvedenej zmluvy (základ dane 200,- €, DPH 40,- €, spolu 240,- €). Príspevky od reklamného partnera N. boli prijaté prostredníctvom spoločnosti ETHEL INVEST s.r.o. P. k spolupráci so spoločnosťou DIAMOND SHARK s.r.o. uviedol, že s touto spoločnosťou nespolupracoval a nepozná ju.

5.14 Správca dane z obchodného registra zistil, že v spoločnosti ETHEL INVEST s.r.o., Hlavná 58, Košice, dňa 12.06.2012 došlo k zmene obchodného mena na Miskolc Invest s.r.o. a k zmene konateľov - konateľkou sa dňa 20.07.2012 stala R., O. - funkcia konateľky jej skončila 27.07.2012, odvtedy je

spoločnosť bez konateľa.

5.15 Svedok L. - bývalý konateľ spoločnosti ETHEL INVEST s.r.o. vo svojej výpovedi uviedol (Zápisnica o ústnom pojednávaní číslo 9800403/5/467118/2013 zo dňa 05.02.2013), že v čase, keď bol konateľom danej spoločnosti, spoločnosť sa zaoberala kúpou a predajom mediálnych práv. S odstupom času si nespomenul na konkrétnu spoluprácu so spoločnosťou CASSIUS, s.r.o. K spoločnosti DIAMOND SHARK s.r.o. uviedol, že táto spoločnosť mu je známa, spolupracoval s ňou, nespomenul si, o čo konkrétne išlo, keďže s touto spoločnosťou spolupracovali na viacerých kampaniach. Po predložení faktúry č. 23/11/2011 a zmluvy zo dňa 10.10.2011 s prílohou č. 1 správcovi dane uviedol, že predmetnú zmluvu s dodatkom so spoločnosťou CASSIUS, s.r.o. uzatvoril, pečiatka a podpisy na nich, ako aj na faktúre, sú jeho. Nevedel uviesť, komu následne nadobudnutý reklamný priestor spoločnosť ETHEL INVEST s.r.o. odpredala a za akú sumu. K výrobe reklamných materiálov pre reklamnú kampaň uviedol, že jeho spoločnosť nemala žiadnych zamestnancov, preto len kúpila balík služieb a ďalej ich odpredala. K dokladom a účtovníctvu spoločnosti uviedol, že ich nevie predložiť, pretože ich odovzdal novému konateľovi.

5.16 Z odpovede maďarskej daňovej správy na žiadosť správcu dane o medzinárodnú výmenu informácií (č. 9801403/5/932706/2013 zo dňa 12.03.2013), ktorá bola správcovi dane doručená dňa 31.07.2013 vyplynulo, že T. uviedla, že obchodnú spoločnosť Miskolc Invest s.r.o. kúpila na základe kúpnej zmluvy dňa 31.05.2012, zaplatila 5.000,- € v hotovosti. Kúpila spoločnosť, ktorá sa zaoberala second hand oblečením - jej priatelia jej poradili, aby ich predávala v Košiciach. V Košiciach bola niekoľkokrát za notárom ohľadom registrácie spoločnosti, po nadobudnutí spoločnosti išla do nemocnice, preto splnomocnila priateľa L., ktorý hovorí po slovensky. Svoj podiel v spoločnosti (100 %) predala na základe predajnej zmluvy zo dňa 24.07.2012 za 5.000,- € ukrajinskej občianke C., ktorej aj odovzdala doklady.

5.17 O výsledku zistení z daňovej kontroly vyhotovil správca dane Protokol z daňovej kontroly č. 20411777/2015 zo dňa 23.06.2015, ktorý bol daňovému subjektu spolu s Výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v Protokole doručený dňa 14.07.2015. Dňa 30.07.2015 predložil žalobca správcovi dane písomné vyjadrenie k zisteniam uvedeným v protokole z daňovej kontroly, v ktorom vyjadril nesúhlas s výsledkami daňovej kontroly. Následne dňa 25.09.2015 správca dane prerokoval so žalobcom jeho pripomienky a ďalšie skutočnosti zistené vo vyrubovacom konaní (Zápisnica o ústnom pojednávaní č. 20886608/2015 zo dňa 25.09.2015).

5.18 Správca dane vo vyrubovacom konaní na žiadosť žalobcu opakovane vypočul svedka N. (Zápisnica o ústnom pojednávaní č. 21269177/2015 zo dňa 20.11.2015). Správca dane informoval svedka o zisteniach maďarskej daňovej správy týkajúcich sa maďarského občana I.. K jeho vyjadreniam N. uviedol, že sú to nezmysly, prepis spoločnosti bol podpísaný pred notárom (v nasledujúcich dňoch svedok e-mailom zaslal potvrdenie o odovzdaní a prevzatí dokladov maďarským občanom). K spolupráci so spoločnosťou DIAMOND SHARK s.r.o. svedok uviedol, že názov DIAMOND SHARK s.r.o. mu niečo hovorí, s odstupom času nevedel uviesť, či s touto spoločnosťou obchodoval alebo nie, jej bývalého konateľa T. pozná. Svedok ďalej uviedol, že keď si dobre pamätá, tak reklamné práva na preverovanú kampaň „Ze dvou se to lépe táhne“ boli odpredané spoločnosti T.; cez jeho spoločnosť bola N. uvedená ako jeden z hlavných reklamných partnerov kampane. Správca dane požiadal svedka o vyjadrenie k výške sumy, ktorú spoločnosť 2 PACK Media s.r.o. zinkasovala za účelom, aby N. bola uvedená ako hlavný, resp. jeden z hlavných reklamných partnerov. Svedok uviedol, že s odstupom času si presnú sumu nepamätá, ale výška sa pohybovala od 5 tisíc do 15 tisíc EUR v závislosti od druhu akcie a výšky mediálnej kampane. Na otázku správcu dane, kto konkrétne vykonal jednotlivé druhy reklamy (propagácia na billboardoch, televízne spoty na LED obrazovkách, televízne spoty v televíziách, rozhlasové spoty, plagáty, letáky, mass maily zaslané užívateľom internetových portálov a pod.) svedok uviedol, že celú reklamnú kampaň vyrobila spoločnosť 2 PACK Media s.r.o., a to svojpomocne alebo subdodávateľsky. Vo vlastnej réžii spoločnosť urobila grafiku pre reklamnú kampaň, ostatné služby boli dodané subdodávateľsky. Jeho spoločnosť mala v tom období asi 4 zamestnancov. Subdodávateľské

spoločnosti nevedel uviesť, služby boli vykonané v rozsahu, ako je uvedené v zmluve (ktorú však nepredložil). K celkovej výške reklamnej kampane za akciu „Ze dvou se to lépe táhne“ svedok uviedol, že podľa jeho odhadu mediálna hodnota akcie bola 100 - 150 tisíc EUR. Záverom ústneho pojednávania uviedol, že akcia bola uskutočnená, plnenie bolo podľa zmluvy, on mal za služby zaplatené, logo N. bolo odprezentované.

5.19 Na žiadosť žalobcu správca dane vo vyrubovacom konaní vypočul ako svedka aj N. (Zápisnica o ústnom pojednávaní č. 102660952/2016 zo dňa 04.03.2016), ktorý sa rozsiahlym spôsobom vyjadril k dôvodom účasti jeho manželky (žalobca) na reklamnej kampani, ako aj k získaniu kontaktu na T. prostredníctvom N.

5.20 Dňa 20.05.2016 správca dane oboznámil žalobcu s priebehom a výsledkami vyrubovacieho konania (Zápisnica o ústnom pojednávaní č. 103189028/2016 zo dňa 20.05.2016). Na základe výsledkov zistených vykonanou daňovou kontrolou a vyrubovacím konaním vydal správca dane rozhodnutie č. 103230220/2016 zo dňa 27. mája 2016, ktorým určil žalobcovi rozdiel v sume nadmerného odpočtu 19.000,- € na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2011. Správca dane znížil žalobcovi nadmerný odpočet na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2011 zo sumy 104.786,71 € na sumu 85.786,71 €.

5.21 Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný preskúmaným rozhodnutím č. 103799970/2016 zo dňa 26. augusta 2016 tak, že rozhodnutie správcu dane potvrdil.

6.

6.1 Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a k nemu pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku Krajského súdu v Košiciach a na zdôraznenie jeho správnosti doplnia nasledovné dôvody:

6.2 Cieľom daňovej kontroly je v súčinnosti s daňovým subjektom zabezpečiť podklady na zistenie skutočnosti, či si daňový subjekt splnil v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Daňový poriadok preto zakotvuje oprávnenia daňových orgánov, aby mohli preverovať, či si daňové subjekty splnili zákonom stanovené povinnosti. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, Daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane, alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

6.3 Neoddeliteľnou súčasťou fungovania mechanizmu dane z pridanej hodnoty je právo daňového subjektu na odpočítanie DPH. Uvedené právo predstavuje jednu zo zásad fungovania systému DPH, ktorá vyplýva zo Smernice 2006/112/ES zo dňa 28.11.2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, ktorá bola transponovaná aj do nášho zákona o DPH. Túto zásadu, resp. právo nemožno chápať ako absolútne právo platiteľa na odpočet DPH.

6.4 Predpoklady na vznik nároku na odpočet DPH možno klasifikovať na vecné podmienky pre odpočítanie DPH a na formálne preukázanie nároku na odpočet DPH dokladom na účely DPH, a to predovšetkým faktúrou, resp. dovozným dokladom, dodacím listom a pod.

6.5 Základnou podmienkou pre uplatnenie odpočtu DPH zo zdaniteľného obchodu v zmysle § 49 ods. 1 zákona o DPH je vznik daňovej povinnosti. Daňová povinnosť vo všeobecnosti znamená, že štátu vzniká právo žiadať daň od osôb, ktorým to zákon vymedzuje. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že nepostačuje len samotné uvedenie DPH na faktúre, podstatné je, aby došlo k vzniku daňovej povinnosti v intenciách ustanovenia § 19 zákona o DPH, t. j. z titulu skutočného dodania tovaru alebo služby konkrétnym platiteľom dane z pridanej hodnoty. Úlohou správcu dane v daňovom konaní pri

posudzovaní opodstatnenosti uplatnených nárokov na odpočítanie dane je vychádzať nielen z predložených daňových dokladov, ale aj zo zistení, či k predloženým dokladom prislúcha materiálny podklad.

6.6 V priebehu daňového konania musí byť preukázaný jednak obsah, ale aj skutočný význam plnení deklarovaných daňových subjektom prostredníctvom relevantného daňového dokladu. Pri nepriznaní práva na odpočet DPH sa môže vziať do úvahy umelý charakter týchto plnení, ako aj právne, ekonomické alebo personálne prepojenie medzi podnikateľmi pri znížení daňového zaťaženia.

6.7 Preukazovanie práva na odpočet DPH vyplýva jednak z hmotnoprávných podmienok stanovených zákonom o DPH, ale taktiež je prepojené aj na procesnoprávne podmienky zakotvené v daňovom poriadku. Zákon o DPH vychádza z predpokladu, že zdaniteľný obchod reálne prebehol. Povinnosť preukázania reálneho uskutočnenia dodávky tovaru alebo služieb teda vyplýva z daňového poriadku ako procesného predpisu upravujúceho daňové konanie. Určiť presnú hranicu, po ktorú je dôkazná povinnosť na daňovom subjekte a hranicu, od ktorej ho už dôkazné bremeno nezaťažuje, býva častokrát zložitá a pomerne nejednoznačná. V zásade však platí, že daňový subjekt ako podnikateľ koná vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť. Ak má teda preukázať zodpovedný prístup, mal by sa snažiť vo vlastnom záujme, v reálnom čase uskutočňovania obchodu získavať dôkazy o tom, že bol uskutočnený, aby v budúcnosti nemohli vzniknúť pochybnosti o jeho realizácii.

6.8 Samotná existencia faktúry však určite nie je postačujúcim, relevantným dôkazom toho, že k dodaniu tovaru skutočne došlo. Zaúčtovanie daňových dokladov v súlade so zásadami účtovníctva ešte nezakladá podmienku možnosti uplatnenia práva na odpočítanie dane z prijatých zdaniteľných dodávok (tovarov a služieb). Zákonné podmienky, po splnení ktorých vzniká platiteľovi právo na odpočítanie dane, nespočívajú len vo formálnej deklarácii, v predložení dokladov s predpísaným obsahom, ale tieto musia mať povahu faktu, t. j. musia nesporne preukazovať skutočnosť vo všetkých jej znakoch - v právnej skutočnosti, v objekte a v subjekte. Správca dane deklarovaný nárok na odpočítanie DPH neuzná, ak napríklad vykonanou analýzou bude zistené, že napriek formálnemu dodržaniu podmienok stanovených zákonom o DPH účel tohto zákona nebol dodržaný a situácia umožňujúca vzniknúť uplatneniu práva na odpočítanie dane bola čisto umelá a vykonštruovaná.

6.9 Vo všeobecnosti možno konštatovať, že daň z pridanej hodnoty je ľahko zneužitelná. Je preto opodstatnené požadovať od daňového subjektu, aby už v priebehu vykonávania zdaniteľných plnení, obchodov deklarovaných účtovnými dokladmi, prijal opatrenia, ktoré by zaistili, že sa prijatím konkrétneho plnenia nebude podieľať na daňovom podvode. „Je pravda, že ak existujú okolnosti umožňujúce predpokladať nezákonnosti alebo daňový podvod, obozretný subjekt môže v závislosti od okolností prípadu považovať za svoju povinnosť zistiť si informácie o druhom subjekte, od ktorého zamýšľa nadobudnúť tovar alebo služby, tak, aby sa uistil o jeho spoľahlivosti“ (Rozsudok Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-80/11 a C-142/11, Mahagében a Dávid). Každý subjekt pri svojom podnikaní musí byť dostatočne predvídavý a obozretný, aby reálny obsah faktúr mohol preukázať aj inými dôkazmi pred daňovými orgánmi. Právo na odpočítanie dane sa nevzťahuje na daň, ktorá je splatná len z dôvodu jej uvedenia vo faktúre.

6.10 Každý jeden subjekt, ktorý sa rozhodne vstúpiť do tzv. daňového systému, si musí byť vedomý, že s aplikáciou dane sa spájajú tak práva, ako aj povinnosti. V prípade, že si daňový subjekt uplatňuje právo (napr. právo na odpočet DPH), musí už od počiatku premýšľať nad tým, ako toto právo obháji v prípadnom spore a v nadväznosti nato by mal, z dôvodu objektívnej i požadovanej obozretnosti, daný obchod patrične zdokumentovať.

6.11 Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že žalobca v súvislosti s preukázaním reálnosti dodania reklamných služieb v zmysle faktúr č. 2011102601 (int. č. 2011/036) zo dňa 26.10.2011 a č. 2011112901 (int. č. 2011/043) zo dňa 29.11.2011 vystavených spoločnosťou DIAMOND SHARK s.r.o. predložil správcovi dane viacero dokladov (samotné faktúry, zmluvy, výpisy z účtu, účtovníctvo), ako aj reklamný materiál preukazujúci propagáciu loga a

obchodného mena N. v súvislosti s podujatiami „Zdeněk Izer - Ze dvou se to lépe táhne“, „Matúš Čák Trenčiansky“ a „Krysař“.

6.12 Za účelom preverenia reálnosti dodania predmetných reklamných služieb zo strany subjektu uvedeného na faktúrach vykonal správca dane rozsiahle dokazovanie, ktorého hlavný pilier tvorili predovšetkým výsluchy bývalých konateľov obchodných spoločností, tvoriacich reťazec preverovaného obchodného vzťahu, s ktorého závermi sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje. Správca dane v priebehu daňovej kontroly a následného vyrubovacieho konania vypočul okrem iných osôb aj niekdajšieho konateľa spoločnosti DIAMOND SHARK s.r.o., T., ktorý vo svojej výpovedi síce potvrdil vystavenie predložených faktúr, avšak v súvislosti s procesom samotnej realizácie služieb pre žalobcu nevedel označiť žiadne subdodávateľské spoločnosti, ktoré ich mali realizovať a taktiež nebol schopný predložiť žiadne doklady preukazujúce pravdivosť jeho tvrdení. Správca dane pristúpil taktiež k výsluchu bývalých konateľov subdodávateľských spoločností, resp. ich právnych nástupcov, ktoré mali byť súčasťou údajného obchodného reťazca. Žiaden z vypočutých svedkov však nepredložil taký relevantný dôkaz, ktorý by potvrdil uskutočnenie obchodných transakcií spôsobom a v rozsahu, ako ich deklaroval žalobca. Ako podozrivú v tejto súvislosti vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež okolnosť, že predmetné spoločnosti v krátkom časovom odstupe od údajnej realizácie sporného obchodu zmenili obchodné mená, ako aj štatutárov, pričom noví konatelia boli v obchodnom registri zapísaní iba na niekoľko dní, bez vedomosti o predchádzajúcich aktivitách spoločnosti (predchodcu nástupníckej spoločnosti) a zároveň nedisponovali žiadnymi účtovnými dokladmi.

6.13 Najvyšší súd Slovenskej republiky v kontexte vyššie uvedeného podčiarkol, že daňové orgány, rovnako ako ani Krajský súd v Košiciach vo svojich rozhodnutiach nijakým spôsobom nespochybnili samotnú reálnosť uskutočnenia zdaniteľného obchodu, resp. realizáciu reklamných služieb, ktoré tvorili predmet fakturácie. Skutočnosť, ktorá bola na základe výsledkov vykonaného dokazovania relevantným spôsobom spochybnená, bolo poskytnutie vyššie špecifikovaných služieb práve zo strany subjektu označeného na sporných faktúrach, a to spoločnosti DIAMOND SHARK s.r.o., resp. jej subdodávateľov.

6.14 Spornosť deklarovaných obchodov potvrdzuje taktiež fakt, že vychádzajúc z informácií a dôkazov poskytnutých p. P., niekdajším konateľom spoločnosti CASSIA DANCE s.r.o. (organizátor podujatí „Matúš Čák Trenčiansky“ a „Krysař“), o predaji reklamného priestoru na propagáciu loga a obchodného mena v reklamnej kampani k uvedeným muzikálom (Zmluva o nevýhradnom prevode reklamného priestoru a súvisiacich práv zo dňa 10.10.2011 a faktúra č. 23/11/2011 zo dňa 26.11.2011) je zrejmé, že reklamný priestor za účelom propagovania obchodného mena žalobcu bol poskytnutý spoločnosti ETHEL INVEST s.r.o., ako nadobúdateľovi, za sumu 240,- € vrátane DPH, ktorá je zjavne neadekvátna v pomere k sume deklarovanej dokladmi predloženými žalobcom.

6.15 Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň zdôraznil, že vzhľadom na skutočnosť, že na reklamné služby poskytnuté na základe sporných faktúr žalobca vynaložil finančné prostriedky v sume 114.000,- €, čo predstavovalo 55% z jeho celkového ročného príjmu, bolo dôvodné očakávať z jeho strany zvýšenú mieru obozretnosti pri preverovaní dôveryhodnosti obchodného partnera. Tým, že žalobca v dostatočnom rozsahu nepreveril spoločnosť poskytujúcu reklamné služby a ani sa nezaujímal o subdodávateľské spoločnosti, ktoré mali v konečnom dôsledku samotnú realizáciu reklamných služieb zabezpečovať, sa vystavil riziku, že nebude schopný náležitým spôsobom preukázať splnenie podmienok pre odpočítanie dane z pridanej hodnoty z faktúr vystavených spoločnosťou DIAMOND SHARK s.r.o.

6.16 Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel s poukazom na vyššie uvedené k záveru, že námietky žalobcu obsiahnuté v kasačnej sťažnosti nie sú opodstatnené, nakoľko Krajský súd v Košiciach (resp. predtým žalovaný a správca dane) svoje rozhodnutie vydal na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu, použil správny výklad a aplikáciu príslušných ustanovení zákona o DPH, pričom postupoval zákonne, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného v procese dokazovania pri správe daní. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň opätovne zdôraznil, že dôkazné bremeno leží prioritne na daňovom subjekte, nie na správcovi dane, preto je daňový subjekt povinný svoje tvrdenia spoľahlivo preukázať

(rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/4/2009 zo dňa 23.06.2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. III. ÚS 78/2011-17 zo dňa 23.02.2011). Ak tak neučiní (čo v prejednávanej veci žalobca neurobil, keď predložil iba faktúry a s nimi súvisiace dokumenty, avšak nebol schopný náležite preukázať reálne uskutočnenie zdaniteľného plnenia - poskytnutie reklamnej služby, zo strany dodávateľa deklarovaného na sporných faktúrach), nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako oprávnený.

6.17 Po vyhodnotení závažnosti kasačných dôvodov žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 461 SSP konštatoval, že nezistil dôvod na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti žalobcu, pretože konanie pred daňovými orgánmi bolo súladné so zákonom a Krajský súd v Košiciach postupoval preto vecne správne, keď žalobu zamietol podľa ustanovenia § 190 SSP.

6.18 Vychádzajúc z vyššie uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku Krajského súdu v Košiciach, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol podľa § 461 SSP.

7.

7.1 O náhrade trov kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalobca v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania zo zákona prislúcha len výnimočne (§ 168 SSP), preto žalobcovi ani žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.